

A Magvet? Kiadó könyvklubja - Megtagadva

2012 december 29. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még
nincs értékelve

Mérték

A háborús könyvek többsége magára a harcra koncentrál, Kováts Judit viszont itt azokra, akik otthon maradnak: a n?kre. Egy fiktív 18 éves lány szemszögéb?l látjuk a második világháborút, aki eleinte természetesen nem érti, ami körülötte történik.

A kezdeti naivitás és a fokozatos rácsodálkozás jól ismert írói eszköz, de itt is hatásos, mert ami a hátországban történik, legalább olyan borzalmas lehet, mint a frontvonalban.

A helyszín a regényben nincs megnevezve, csak a könyvr?l készült kisfilmb?l derül ki, hogy Nyíregyháza környékér?l van szó. Érdemes lett volna a könyvben is leírni a helység nevét, hogy a történetet pontosabban tudjuk a háború menetéhez viszonyítani, illetve hogy érezzük: ezek valós, Magyarországon megtörtént események, amelyeket egyébként id?s emberek meséltek el a szerz?nek, aki aztán nem tanulmányt, hanem regényt írt bel?lük.

Pontosan ennek köszönheti a könyv a hitelességét is, hogy ezek a borzalmak valóságosak voltak: elvitték a faluból a férfiakat harcolni, aztán a zsidókat gettóba zárni, aztán a németek bombáztak, aztán az oroszok, aztán mindenki egyszerre, és a gyalogos seregek is ide-oda vonultak, gátlástalanul kihasználva az ellenséges területen él?ket.

> ***"Az igazságot már csak én tudom, a többiek mind elmentek. Soha nem akartam emlékezni. Egész életemben próbáltam elfelejteni mindazt, ami történt. Hiába, nem szabadulhatok."***

A könyv felépítése annyiban mégsem volt elég hatásos, hogy Anna meger?szakolása már a fülszövegb?l kiderül, ezért az olvasó számít rá, így sokkal kevésbé megdöbbent?, amikor a történet kétharmadánál megtörténik. Rám ennél nagyobb hatással volt az, ahogyan a falu fokozatosan elpusztul. A bombák és a seregek is iszonyú pusztítást végeztek az emberekben, a házakban, az ételben, elbújni sem lehetett, és bárkit bármikor megölhettek. A valóságban a személyes és a kollektív tragédiát természetesen nem lehet összehasonlítani, méricskélni, de ezt a könyvet olvasva rám nagyobb hatást tett a faluban tett pusztítás esztelensége, durvasága.

> ***„Magamban egyre csak azt hajtogattam, hogy „nem én, nem én, nem én”. A két szóra koncentráltam: a bet?kre, amikb?l álltak és a hangokra, amiket hangtalanul ejtettem ki, újból és újból, egyre gyorsabban, egészen addig ismételgetve ?ket, amíg elkezdtek összefolyni, el?bb vékony erecskévé, majd dagadó folyammá változni. Mindenfel?l a neménneménneménnemén áramlott felém, a két szónak már nem volt sem eleje, sem vége, a tagadáshoz és a személyemhez pedig nem volt köze.” (Kováts Judit: Megtagadva, Magvet?, 2012.)***

A szerz? itt-ott a megmaradt emberségre is kitér, végül pedig arról ír, ahogy a háború kettétörte a f?szerepl?, illetve

rajta keresztül milliók életét. Nagyon jól látszik, hogy a háborús b?nösök rendszerint nem valakik mások, hanem itt élnek köztünk, a faluban, az országban – ahogy azonban az ellenséges katonák között is vannak jó emberek.

http://www.olvaslak.hu - szpeti

A könyv megrendelhet? a következ? címen:

http://kiadok.lira.hu/kiado/magveto/index.php?action=konyv&id=139413064

Kováts Judit: Megtagadva

Ajánló